

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.572 van 8 mei 1998

A. 73.460/VIII-511
(voorheen VI-13.759)
A.73.461/VIII-512
(voorheen VI-13.760)

In zake : **BENOIT** Jean-Pierre,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel,

tegen :

**de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe GERARD,
advocaat bij het Hof van Cassatie,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien de op 17 februari 1997 ingediende
verzoekschriften, waarbij Jean-Pierre BENOIT de nietig-
verklaring vordert :

1. van de beslissing van 25 juli 1995 om hem als
tuchtstraf een schorsing in de bediening gedurende
drie maanden op te leggen, met bedreiging met een
strengere maatregel (A. 73.461/VIII-512);
2. van de beslissing van het directiecomité om hem als
tuchtstraf een schorsing in de bediening gedurende
zes maanden op te leggen (A. 73.460/VIII-511);

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 3 oktober 1997, waarbij de neerlegging van de dossiers en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikkingen van 3 februari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaken voorkomen op de terechtzitting van 27 februari 1998;

Gehoord het verslag van Mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. GERARD, advocaat bij het Hof van Cassatie, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker, adjunct-onderstationschef bij de NMBS, is tewerkgesteld in het station van Nijvel.

2. Op 15 maart 1995 is verzoeker in dienst en wordt hij gecontroleerd door de Hr. DE NUTTE, waarnemend zonechef. Laatstgenoemde stelt voor hem als straf uitstel in de bevordering gedurende zes maanden op te leggen om de volgende redenen :

- " - werknemer werd op 15 maart 1995 om 03.19 uur ingeslapen aangetroffen op een bank in blok 10 te Baulers,
- werknemer was op 15 maart 1995 niet aanwezig op het perron voor de aankomst van trein E 3107,
- werknemer was niet in dienstkleiding (geen das)".

3. Op 11 april 1995 verantwoordt verzoeker zich in de volgende bewoordingen : "Wegens rugpijn heb ik mij neergelegd op de bank van blok 10 in afwachting dat de dienst het spoor opnieuw in dienst zou stellen". Hij vraagt om door de raad van beroep gehoord te worden.

4. Op 12 april 1995 geeft zijn onmiddellijke chef de mening te kennen dat de sanctie dient te worden gehandhaafd omdat verzoeker diep ingeslapen was en pas wakker geworden is nadat hij bij zijn naam genoemd werd. Op 13 april 1995 oordeelt de Hr. QUINTIN, eerste inspecteur afdelingschef, eveneens dat de straf dient te worden gehandhaafd.

5. Op 6 en 13 juni 1995 worden aan verzoeker nieuwe feiten ten laste gelegd. Op 20 juni 1995 wordt het strafvoorstel aangevuld als volgt :

- " - op zes juni heeft de werknemer, die dienst had van 14 uur tot 22 uur, de dienst verlaten en is hij naar een drankgelegenheid gegaan om er een geestrijke drank te verbruiken in het gezelschap van lader MOFUKI Louis Alias BOFUKI. Hij werd gezien door de zonechef, die om 20.35 uur in het café-restaurant binnenkwam.
- hij heeft zich niet aangemeld voor trein E 1518 van 20.42 uur.
- hij was een halve dag afwezig op 13 juni 1995 doordat hij zijn dienst in het station van Nijvel

niet voortgezet heeft na een medisch onderzoek waarvoor hij een dienstvrijstelling had gekregen".

De straf die dan wordt voorgesteld is een schorsing gedurende drie maanden met bedreiging met een strengere maatregel.

Het desbetreffende document wordt dezelfde dag aan verzoeker overhandigd.

6. Verzoeker bevestigt op 3 juli 1995 dat hij voor de raad van beroep wenst te verschijnen en verantwoordt zich. Hij legt uit dat hij naar het naastgelegen café is gegaan om er te telefoneren, maar dat hij geen enkele drank heeft verbruikt; hij voegt eraan toe dat er geen medisch onderzoek verricht is. In verband met zijn halve dag afwezigheid wijst hij erop dat hij geenzins de bedoeling had bedrog te plegen, maar gehandeld heeft zoals hij voorheen reeds in soortgelijke omstandigheden gedaan had.

7. Op 6 juli 1995 oordeelt zijn onmiddellijke chef dat het strafvoorstel dient te worden gehandhaafd omdat de "verantwoording die de betrokkene geeft niet overeenstemt met de werkelijke feiten".

Eerste inspecteur QUINTIN geeft dezelfde mening te kennen op 7 juli 1995.

8. Op 18 juli 1995 vestigt de dienst personeel en sociale zaken de aandacht van de lokale overheden op het feit dat de aanvraag van verzoeker om voor de raad van beroep te verschijnen te laat ingediend is aangezien het ad hoc-formulier niet binnen de termijn van tien werkdagen teruggegeven is; verzoeker moet behandeld worden als een werknemer die ervan afziet voor de raad van beroep te verschijnen.

9. Naar aanleiding van de nota van 18 juli 1995 en gelet op artikel 15b van het tuchtrechtlement legt de heer BATTER, inspecteur van de beweging, handelend namens de afdelingschef, die met verlof is, aan verzoeker de voorgestelde straf op.

Dat is de eerste bestreden handeling.

10. Op 16 maart 1996 wordt verzoeker opnieuw gecontroleerd, een controle ten gevolge waarvan de heer DE NUTTE, zijn onmiddellijke chef, op 21 maart 1996 voorstelt om hem als straf een schorsing gedurende zes maanden op te leggen met bedreiging met een strengere maatregel om de volgende redenen :

- " - Op zaterdag 16 maart 1996 rond 01.35 uur werd de werknemer aangetroffen in het lokaal van de lader, waarin hij zichzelf opgesloten had. Hij was in een zeer diepe slaap verzonken, lag languit op een draagberrie, was in een deken gewikkeld en had zijn schoenen uitgetrokken.
- De deur van het fietslokaal was breed open blijven staan, ondanks de talrijke diefstallen die er gepleegd worden.
- Het station was onbewaakt".

11. Op 1 april 1996 verklaart verzoeker dat, nadat hij zijn normale dienst had verricht, het station had gesloten en de seingever had verwittigd, hij gedurende één uur en een kwart was gaan liggen, maar niet sliep. Hij wijst erop dat hij een antigriepmiddel heeft genomen, dat hij zijn vijfde nacht dienst beëindigde en dat twee sporen buiten dienst waren. Hij deelt nog mee dat het fietslokaal open gebleven is op verzoek van een passagier. Hij vraagt om te worden gehoord door de raad van beroep.

12. Op 18 november 1996 verschijnt verzoeker, vergezeld van zijn verdediger, voor de raad van beroep, die het volgende advies uitbrengt :

- " Aangezien de hierna vermelde feiten bewezen zijn (eenparigheid);

Aangezien de voorgestelde straf in verhouding staat tot de ten laste gelegde feiten;
Gelet op de disciplinaire antecedenten van de betrokkene;
Gelet op de paragrafen 1 tot 4, 8, 17, 47, 52, 72 en 101 tot 104 van het A.R.P.S. 550 (tuchtrecht);

Om deze redenen

Sluit de raad zich aan bij het voorstel van de maatschappij (eenparigheid) en stelt hij voor om de betrokkene een schorsing in de bediening gedurende 6 maanden op te leggen".

13. Tijdens de vergadering van 20 november 1996 sluit het directiecomité zich aan bij dat voorstel.

Dat is de tweede bestreden handeling, waarvan aan verzoeker kennis is gegeven bij een ter post aangetekende brief van 21 november 1996;

Overwegende dat verzoeker de samenvoeging van de twee beroepen vraagt; dat hij aanvoert dat de zwaarte van de laatste opgelegde sanctie te wijten is aan het bestaan van de eerste sanctie;

Overwegende dat volgens de regels in tuchtzaken de overheid ertoe gehouden is onderscheiden straffen op te leggen naargelang van de verschillende feiten, zelfs bij herhaling ervan; dat de overheid bij het beoordelen van de zwaarte van de bij een tweede tuchtprocedure op te leggen straf er rekening kan mee houden dat de feiten herhaaldelijk gepleegd zijn; dat wanneer verzoeker dan ook een middel ontleent aan de schending van het beginsel van de evenredigheid van de ten laste gelegde feiten met de tweede straf, de tegen elk van de twee tuchtstraffen ingestelde beroepen moeten worden samengevoegd;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat het beroep *ratione temporis* onontvankelijk is; dat ze aanvoert dat het door het bestuur van de posterijen afgegeven ontvangstbewijs aantoont dat de op 21 november 1996 ter post aangetekende brief door verzoeker pas afgehaald is op 17 december 1996; dat volgens haar de verjaringstermijn, behalve in geval van overmacht, die waarvan in casu geen sprake is, ingaat de dag waarop de aangetekende brief ter woonplaats van verzoeker aangeboden wordt; dat ze hieruit besluit dat het op 17 februari 1997 ingediende verzoekschrift te laat komt;

Overwegende dat verzoeker in zijn antwoord stelt dat volgens de rechtspraak de datum van de kennisgeving bij aangetekende brief de dag is waarop de geadresseerde de tekst ervan ontvangt en dat bij toepassing van dat beginsel de aangetekende brief geacht wordt bij de geadresseerde aangekomen te zijn de dag na de verzending of op maandag indien de verzending heeft plaatsgegrepen op vrijdag; dat hij overmacht aanvoert omdat de aangetekende brief van 21 november 1996 ter post van Rixensart bijgehouden is op grond van een verzoek tot voorlopige bewaring van de briefwisseling voor de periode van 22 november 1996 tot en met 16 december 1996; dat hij erop wijst dat hij gedurende die periode met verlof en op reis in het buitenland was; dat hij hieruit afleidt dat hij ten vroegste op 17 december 1996, de datum waarop hij de aangetekende brief effectief afgehaald heeft, werkelijk kennis heeft gehad van de beslissing;

Overwegende dat de aangetekende brief, behalve in geval van overmacht, geacht wordt bij de geadresseerde toegekomen te zijn de dag na de verzending ervan of op maandag indien de verzending op een vrijdag

heeft plaatsgegrepen; dat in casu de brief ter post aangetekend is op 21 november 1996, maar pas op 17 december 1996 aan verzoeker afgegeven is; dat verzoeker, die op reis naar Martinique was van 22 november tot 15 december 1996, aan de post immers gevraagd heeft om zijn briefwisseling gedurende die periode tijdelijk bij te houden; dat verzoeker, die op 20 september 1996, dus duidelijk vóór zijn verschijning voor de raad van beroep, de toestemming had gevraagd om met verlof te vertrekken, aldus een maatregel heeft getroffen om zo snel mogelijk in het bezit te worden gesteld van zijn briefwisseling, namelijk zodra hij terug was uit het verlof dat hem toegestaan was; dat hem niet ten laste kan worden gelegd geen stappen te hebben gedaan bij zijn hiërarchische meerderen, die bij het toestaan van verlof niet onkundig konden zijn van de gevolgen van de op 21 november 1996 gedane kennisgeving; dat, al kan verzoeker zich niet beroepen op overmacht, hij dan ook met recht betoogt dat de in aanmerking te nemen datum voor de berekening van de verjaringstermijn 17 december 1996 is; dat het beroep dan ook ontvankelijk is; dat er grond is om een heropening van de debatten te gelasten om het onderzoek van de zaak voort te zetten;

A. 73.461/VIII-512

Overwegende dat er wegens de verknochtheid die beide zaken vertonen, grond is om de uitspraak in deze zaak uit te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nummers A. 73.460/VIII-511 en A. 73.461/VIII-512 worden samengevoegd.

Artikel 2.

De uitspraak wordt uitgesteld in de zaak 73.461/VIII-512.

Artikel 3.

De debatten worden heropend in de zaak A. 73.460/VIII-511.

Artikel 4.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voort te zetten in de zaak A.73.460/VIII-511.

Artikel 5.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht mei 1900 achtennegentig door :

De Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ,

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.